

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci žalobce: **V. Š.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 4. 2009, č. X, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 10. 2009, č. j. 17 Cad 97/2009 - 25,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 10. 2009, č. j. 17 Cad 97/2009 - 25, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 4. 2009, č. X, o zamítnutí žádosti stěžovatele o plný invalidní důchod.

Stěžovatel ve své kasační stížnosti ze dne 2. 11. 2009 napadl argumentaci krajského soudu s tím, že nesouhlasí se závěry posudkového lékaře a posudkové komise ohledně svého zdravotního stavu. Stěžovatel upozornil, že má odpracováno 43 let, z toho 20 let hornických prací v podzemí. Od 1. 1. 2008 mu byl přiznán částečný invalidní důchod, který nepokrývá stěžovateli jeho základní životní potřeby.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky k projednání a rozhodnutí o této kasační stížnosti, mimo jiné, zda tato stížnost byla podána v zákonné lhůtě.

Podle § 106 odst. 2 soudního řádu správního, zákona č. 150/2002 Sb. ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí.

V souladu s § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Nejvyšší správní soud vychází v tomto případě ze své konstantní judikatury, navazující na usnesení ze dne 25. 9. 2003, sp. zn. 5 Afs 13/2003, publikované pod č. 57/2004 Sb. NSS: *„Počátek lhůty, v níž lze podat kasační stížnost (§ 40 a § 106 odst. 2 s. ř. s.), je dán dnem doručení písemného vyhotovení rozsudku krajského soudu. Následujícího dne začíná běžet dvoutýdenní lhůta pro podání kasační stížnosti, která skončí dnem, jenž se svým označením shoduje se dnem doručení. Byl-li tedy rozsudek krajského soudu doručen v pracovní den v pátek, je posledním dnem, kdy lze kasační stížnost podat, opět pátek druhého týdne, je-li pracovním dnem.“*

V daném případě byl napadený rozsudek stěžovateli doručován prostřednictvím držitele poštovní licence, rozsudek převzal stěžovatel dne 20. 10. 2009 (úterý), přičemž tento den je rozhodující pro počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti. Tato lhůta v délce dvou týdnů uplynula dnem 3. 11. 2009 (úterý). Kasační stížnost však byla osobně podána stěžovatelem krajskému soudu až 4. 11. 2009, tedy opožděně o jeden den.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že podle § 106 odst. 2 poslední věty s. ř. s. zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Na závěr Nejvyšší správní soud uvádí, že podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Nejvyšší správní soud nepřehlédl skutečnost, že ke kasační stížnosti nebyla přiložena plná moc dokládající zastoupení stěžovatele oprávněnou osobou. Nicméně vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla podána zjevně opožděně, Nejvyšší správní soud ji nevrátil spolu se spisem krajskému soudu k postupu podle § 108 odst. 1 s. ř. s. Zhojení této vady by na věci nic nezměnilo, a proto se zdejší soud více touto vadou ani dalšími vadami kasační stížnosti v souladu s výše citovaným ustanovením dále nezabýval.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku krajského soudu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití ustanovení § 120 s. ř. s. jako opožděně podanou.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť v případech odmítnutí kasační stížnosti nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. května 2010

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu